

13. Chúa Giêsu, Bánh từ Thiên đàng

Giăng 6:16-59

Tin Mừng Theo Giăng

Sau khi vô số người đã chứng kiến phép lạ của tất cả mọi người được cho ăn bởi một một bữa trưa từ một cậu bé, họ ngay lập tức muốn ép Chúa Kitô tôn lên làm Vua. Chúa sẽ không cho phép điều đó (Giăng 6:15). Ngài biết giờ Ngài chưa đến. Thời gian cho sự đăng quang của Ngài với tư cách là Vua vẫn còn trước chúng ta khi chúng ta theo Chúa Kitô trong hành trình này. Trong vòng vài tháng, Ngài sẽ được trao vương miện đầy gai trên đầu, và vì thế, Ngài rời khỏi họ đi riêng lên núi để cầu nguyện (Ma-thi-ơ 14:23; Mác 6:46). Chúa Kitô đã hướng dẫn các môn đệ của Ngài trở về Capernaum ở phía tây bắc của hồ trong lúc Ngài cho dân chúng ra về (Ma-thi-ơ 14:22):

¹⁶Đến chiều, môn-đồ xuống nơi bờ biển, ¹⁷và vào trong một chiếc thuyền, sang thẳng bờ bên kia, hướng về thành Ca-bê-na-um. Trời chợt tối, mà Đức Chúa Giêsu còn chưa đến cùng các môn-đồ. ¹⁸Gió thổi ào-ào, đến nổi biển động dữ-dội. ¹⁹Khi các môn-đồ đã chèo ra độ chừng hai mươi lăm hay là ba mươi ếch-ta-đơ, thấy Đức Chúa Giêsu đi trên mặt biển, gần tới chiếc thuyền, thì sợ-hãi. ²⁰Nhưng Ngài phán rằng: ta đây, đừng sợ! ²¹Bấy giờ, môn-đồ muốn rước Ngài vào thuyền; tức thì chiếc thuyền đậu vào bờ, là nơi định đi. ²²Đoàn dân ở bờ biển bên kia, đã nhận rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền, và Đức Chúa Giêsu không vào thuyền với môn-đồ Ngài, chỉ một mình môn-đồ đi mà thôi. ²³Qua ngày sau, có mấy chiếc thuyền khác từ thành Ti-bê-ri-át lại gần nơi chúng đã ăn bánh khi Chúa tạ ơn rồi, ²⁴đoàn dân thấy Đức Chúa Giêsu không ở đó, môn-đồ cũng không, bèn vào mấy thuyền kia mà đi qua thành Ca-bê-na-um để tìm Đức Chúa Giêsu. (Giăng 6:16-24).

Trong đoạn trích dẫn này, chúng ta thấy một bài thử khác mà các môn đệ trải qua. Khoảng cách từ phía đông của biển Galilê về phía tây là tám dặm, và các môn đệ đang ở trong bóng tối của biển, và những con sóng lớn. Điều tồi tệ nhất mà họ phải chịu đựng là Chúa Giêsu đã không ở bên họ. Nhiều người trong chúng ta cũng vậy, trải qua thời kỳ tăm tối nơi chúng ta đi thuyền qua vùng nước dữ dội. Là một ngư dân buôn bán, tôi đã trải qua nhiều cơn gió bão dữ dội ở một trong những tuyến đường biển tồi tệ nhất thế giới, Biển Bắc ngoài khơi bờ biển phía đông nước Anh. Chính trong thời kỳ tăm tối, thật tốt khi biết rằng Chúa Giêsu ở trên thuyền với anh em và anh em không bao giờ cô đơn. Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ không bao giờ lìa con, chẳng bỏ con đâu (Hê-bơ-rơ 13: 5).

Thật tuyệt vời làm sao khi Chúa Giêsu không để họ ở trong những cơn gió mạnh và bóng tối, nhưng Ngài đã đến giúp đỡ họ. Ngài không gặp vấn đề gì với thời tiết, và Ngài đi bộ trên mặt nước đến chỗ họ. Ngay khi Ngài lên thuyền, con thuyền bằng cách nào đó đã đến đích và họ không phải chèo thuyền nữa (câu 21). Sáng hôm sau, nhiều người nhận ra rằng Chúa Giêsu đã rời đi, vì vậy họ đã đi tìm Ngài. Chúng ta cũng có thể được tìm thấy để tìm kiếm chính Chúa Kitô và không chỉ cho những điều mà Ngài làm cho chúng ta.

Không làm việc vì đồ ăn hay hư nát

²⁵Chúng vừa tìm được Ngài tại bờ bên kia biển, bèn thưa rằng: Lạy thầy, thầy đến đây bao giờ? ²⁶Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, các ngươi tìm ta chẳng phải vì đã thấy mấy phép lạ, nhưng vì các ngươi đã ăn bánh và được no. ²⁷Hãy

làm việc, chớ vì đồ-ăn hay hư-nát, nhưng vì đồ-ăn còn lại đến sự sống đời đời, là thứ Con người sẽ ban cho các ngươi; vì ấy là Con, mà Cha, tức là chính Đức Chúa Trời, đã ghi ấn-tín của mình. ²⁸Chúng thưa rằng: Chúng tôi phải làm chi cho được làm công-việc Đức Chúa Trời? ²⁹Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Các ngươi tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, ấy đó là công-việc Ngài.

³⁰Chúng bèn nói rằng: Thế thì thầy làm phép lạ gì, để cho chúng tôi thấy và tin? Thầy làm công-việc gì? ³¹Tổ-phụ chúng ta đã ăn ma-na trong đồng vắng, theo như lời chép rằng: Ngài đã ban cho họ ăn bánh từ trên trời xuống. ³²Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, Môi-se chưa hề cho các ngươi bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha ta ban cho các ngươi bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. (Giăng 6:25-32).

Trong chương thứ sáu của Giăng, sau khi cho năm ngàn người ăn, những người trở về đã ngạc nhiên rằng Chúa Giêsu ở trong hội đường ở Capernaum trước họ, vì họ không thấy Ngài lên thuyền vào tối hôm trước (câu 25) . Họ đã đến hội đường ở Capernaum sáng hôm đó (Giăng 6:59) và bắt đầu hỏi Ngài những câu hỏi về việc họ phải làm việc chăm chỉ như thế nào để vào Vương quốc của Đức Chúa Trời. Tất cả các từ từ chương sáu, câu 26 đến cuối chương, là một phần của bài giảng mà Chúa Giêsu đã nói vào buổi sáng hôm đó trong hội đường ở Capernaum. Họ nói rằng, **“Chúng ta phải làm gì để làm những công việc mà Chúa yêu cầu?” (Câu 28)**. Đối với những người đã ở với Ngài ngày trước, Ngài nói rằng họ chỉ theo đuổi Ngài vì họ muốn được cho ăn một lần nữa, giống như thời Môi-se khi Chúa cho họ ăn man-na mỗi ngày (Xuất. 16:45).

Điều đó có tuyệt vời không, tức là không có hóa đơn đồ ăn hàng tuần? Hãy nghĩ về số tiền chúng ta có thể tiết kiệm! Chúa Giêsu nhanh chóng nhắc nhở họ rằng chính Thiên Chúa đã cho họ ăn bằng man-na chứ không phải Môi se. Môi se không làm ra man-na; anh ấy nhận được nó như những người khác. Một lần nữa, điều này cho chúng ta thấy tính cách của Chúa Kitô. Ngài sốt sắng để Chúa có được vinh quang cho mọi thứ mà Ngài làm. Và cũng cho chúng ta. Ngài muốn chỉ họ cho Chúa Cha và cho đám đông khao khát những điều của Thiên Chúa, vì điều đó quan trọng hơn nhiều so với việc chứng kiến một phép lạ. Chúa đã thách thức động cơ của họ. Tại sao họ đi ra để nghe Ngài? Cũng có những người không đói về thể xác, nhưng họ thèm khát trải nghiệm siêu nhiên của người Hồi giáo. Chúa Giêsu muốn họ nhận ra rằng NGÀI đã là và là trải nghiệm, tức là cuộc sống mà họ khao khát. Chúa Kitô đã đại diện cho trái tim của Chúa Cha, Đấng có thể thỏa mãn linh hồn của họ, không chỉ là nhu cầu vật chất của họ, mà còn với thức ăn tinh thần, tức là, bánh từ trời.

Trái tim Ngài hướng về họ vì họ theo đuổi Ngài vì thức ăn hàng ngày như họ đã nhận được ngày hôm trước. Ngài phán, **“Hãy làm việc, chớ vì đồ-ăn hay hư-nát, nhưng vì đồ-ăn còn lại đến sự sống đời đời” (câu 27)**. Trong câu này, Chúa tương phản với thức ăn tự nhiên, tức là chúng ta làm việc với thức ăn thuộc linh, được ban cho chúng ta bởi ân sủng của Thiên Chúa, chứ không phải bởi các công việc của chúng ta. Thức ăn tinh thần sẽ mang lại lợi ích cho chúng ta mãi mãi. Những điều vĩnh cửu đòi hỏi từ chúng ta không có việc gì ngoài việc tin tưởng vào Con Thiên Chúa. Giống như việc ăn một bữa ăn lớn mang lại cho người ta cảm giác thỏa mãn bên trong và kết quả là chúng ta cảm thấy no, theo cách tương tự, chúng ta phải dành năng lượng và lao động để theo đuổi những điều thực sự thỏa mãn tâm hồn, tức là, chính Chúa Kitô và Lời của Ngài. Không có thực phẩm này tồn tại đến cuộc sống vĩnh cửu, chúng ta cảm thấy trống rỗng và không hài lòng trong chính mình.

Có xu hướng dành nhiều thời gian hơn cho lao động kinh doanh của chúng ta để cho chúng ta có những ngôi nhà lớn và những chiếc xe hoàn toàn mới, nhưng sống cuộc sống bằng cách chạy theo sự giàu có vật chất sẽ dẫn đến nghèo đói về tinh thần, như nhà thờ Laodicea đang theo đuổi, được đề cập trong Sách Khải Huyền. Khi Chúa Kitô đối đầu với những người ở Laodicea vì sự tâm linh của họ là âm áp, Ngài phán với họ tình trạng thực tế của họ khi Ngài đã nhìn thấy:

Và, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lóa lờ (Khải Huyền 3:17).

Thật là một thảm kịch khi cuối đời chúng ta yếu đuối vì những điều của Chúa vì chúng ta coi trọng việc dành thời gian cho công việc hàng ngày, nhiều người trong chúng ta vượt xa việc đặt bánh mì lên bàn thay vì tìm kiếm sự thịnh vượng trong những điều của Thiên Chúa. Đây là những gì tôi bắt đầu nhận ra là một ngư dân thương mại. Khi tôi còn rất trẻ, tôi bắt đầu đặt câu hỏi về cuộc sống của mình. Tại sao tôi làm việc nhiều giờ như vậy để kiếm được nhiều tiền hơn mức cần thiết hoặc có thể chi tiêu? Tôi cảm thấy như mình đang sống để làm việc hơn là làm việc để sống và ngay cả những thứ tôi có thể mua cũng không mang lại cho tôi thứ mà tôi đang tìm kiếm. Tôi nhận ra sự cần cỗi của tâm hồn, đời sống nội tâm của tôi. Tôi bắt đầu bay đi hàng tháng liền, tìm kiếm thứ gì đó sẽ thỏa mãn tâm hồn tôi. Có một cái gì đó trong tôi, tức là, một mảnh còn thiếu của trò chơi ghép hình của cuộc sống, một sự trống rỗng mà tôi không thể xử lý được.

Các triệu chứng của sự bất hòa và trống rỗng bên trong của tôi là tôi không thể nghỉ ngơi cho đến khi tôi tìm thấy bất cứ thứ gì mà tôi đang tìm kiếm. Đây là một món quà của Chúa và là một điều tốt cho tâm hồn tôi, và tôi sẽ mãi biết ơn Chúa vì sự trống rỗng mà tôi cảm thấy bên trong. Những kiểu suy nghĩ này là thứ thúc đẩy tôi đi khắp thế giới để tìm kiếm thứ gì đó mà tôi đang thiếu. Khi tôi mười lăm tuổi, tôi đã nghĩ rằng mình sẽ có được sự hoàn thành trong cuộc sống bằng cách trở thành một phần của đám đông ở thành phố, và rồi tôi cảm thấy như mình đã làm điều đó. Điều đó đã làm thỏa mãn sự trống rỗng bên trong của tôi. Sau đó, tôi đã có một cô bạn gái xinh đẹp và một chiếc xe máy tuyệt vời để chờ cô ấy. Sau đó, tôi có một chiếc xe hơi, một ngôi nhà, thậm chí là thuyền đánh cá của riêng tôi với anh trai tôi. Khi những thứ đó không làm tôi hài lòng, đó là ma túy và sau đó đi đến các quốc gia khác nhau, nhưng không có gì làm thỏa mãn cơn đói và khát của tôi.

Hoàng tử Charles của Anh từng nói về niềm tin của mình rằng đối với tất cả những tiến bộ của khoa học, vẫn còn sâu thẳm trong tâm hồn, nếu tôi dám sử dụng từ đó, một nỗi lo lắng dai dẳng và vô thức rằng một thứ gì đó bị thiếu, một thành phần nào đó khiến cuộc sống trở nên đáng sống. Một trong những chuyên gia tiếng Anh nổi tiếng nhất của thế hệ này, đã từng viết về khoảng trống trong cuộc đời mình. Ông nói:

Các quốc gia như chúng ta có rất nhiều người có tất cả những tiện nghi vật chất mà họ mong muốn, cùng với những phước lành phi vật chất như một gia đình hạnh phúc, nhưng vẫn sống một cuộc sống yên tĩnh, và đôi khi ồn ào, tuyệt vọng, không hiểu gì ngoài thực tế là có một lỗ hổng bên trong họ và rất nhiều đồ ăn thức uống họ đổ vào đó, tuy nhiên nhiều xe máy và tivi họ nhét vào đó, tuy nhiên nhiều trẻ em vui vẻ và những người bạn trung thành họ đi diễn hành xung quanh... nó tiếp diễn các cơn đau.

Câu hỏi 1) Anh em đã từng trải nghiệm sự bất hòa trong nội tâm? Những từ nào anh em sẽ sử dụng để mô tả “khoảng trống bên trong?” Anh em đã cố gắng lấp đầy khoảng trống đó như thế nào?

Đối với nhiều người, khoảng trống này thúc đẩy họ làm việc chăm chỉ, nghĩ rằng thành công trong công việc sẽ thỏa mãn sự trống rỗng bên trong của họ. Tôi nhớ một ngày nọ, khi tôi đang làm việc một mình với thuyền của cha tôi (một việc nguy hiểm phải làm), tôi đã đi xa hơn đến một ngư trường mà chúng tôi thường đi. Trong mười tám giờ, tôi đã bắt được nhiều cá hơn tôi từng bắt trước đây. Tôi đã đạt đúng thời điểm! Bây giờ, tôi đã kiếm được tiền thật sự. Sự phấn khích mà tôi cảm thấy ở thành công của mình giống như một loại thuốc khiến đầu óc tôi quay cuồng đêm đó đến nỗi tôi không thể ngủ được vì nghĩ làm thế nào tôi có thể làm tốt hơn vào đêm hôm sau và kiếm được nhiều tiền hơn.

Tôi nhìn vào gương, và tôi không thích những gì tôi thấy; Tôi có thể thấy sự tham lam ngời trên ngai vàng của trái tim tôi và tôi không muốn nó cai trị tôi. Thành công trong công việc không thỏa mãn nhu cầu tâm linh của tôi. Thật là lừa dối khi nghĩ rằng chúng ta có thể làm việc chăm chỉ để làm hài lòng Chúa. Cuộc sống có thể được ví như chơi một trò chơi cờ. Sẽ có lúc anh em phải bỏ tất cả các quân cờ lại vào hộp, và sau đó thì sao?

Những người bây giờ nói chuyện với Chúa Giêsu có cùng suy nghĩ trong đầu họ: **“Chúng tôi phải làm chi cho được làm công việc Đức Chúa Trời? (câu 28)**. Họ đã không nhận được nó: họ không thể làm việc vì những điều thuộc linh. Chúa Giêsu trả lời rằng công việc duy nhất thỏa mãn linh hồn của họ là tin vào Đấng mà Cha đã gửi cho Chúa Kitô: **“Các ngươi tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến” (câu 29)**. Thiên Chúa đã cố tình làm cho nó đơn giản đến mức một đứa trẻ có thể đến với Chúa Kitô và được cứu.

Chúa Giêsu Bánh của Sự Sống

³³Bởi chung bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian. ³⁴Chúng thưa rằng: Lạy Chúa, xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn! ³⁵Đức Chúa Giêsu phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát. ³⁶Nhưng ta đã nói: Các ngươi đã thấy ta, mà chẳng tin. ³⁷Phàm những kẻ Cha cho ta sẽ đến cùng ta, kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu. ³⁸Vì ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai ta đến. ³⁹Vả, ý muốn của Đấng đã sai ta đến, là hề sự gì Ngài đã ban cho ta, thì ta chớ làm mất, nhưng ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau. ⁴⁰Đây là ý muốn của Cha ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn ta, ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt. (Giăng 6:33-40).

Họ đã đáp lại Ngài bằng cách yêu cầu Ngài ban cho họ bánh này từ lúc đó (câu 34). Ngài phán với họ: **“Bởi chung bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian”.** (Câu 33).

Khi họ đáp lại với mong muốn có bánh như vậy, thưa rằng, **“Xin ban bánh đó cho chúng tôi luôn luôn” (câu 34)**, lời nói của họ tiết lộ rằng họ đang hy vọng một số thực phẩm hàng ngày sẽ đến với họ từ lúc đó, giống như man-na trong thời gian của Môi-se đến mỗi ngày. Tuy nhiên, Chúa Giêsu đang nói về phương diện tâm linh:

Đức Chúa Giêsu phán rằng: “**Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát**”. (Giăng 6:35).

Câu 2) Chúa Giêsu có ý gì khi tuyên bố rằng Ngài là Bánh của Sự Sống?

Bánh mì là đồ ăn chủ yếu ở Israel trong những ngày đó. Vợ tôi, Sandy và tôi sống ở Israel được vài tháng với một cặp vợ chồng đáng yêu, một phụ nữ Úc tên là Christine, người đã kết hôn với một hướng dẫn viên du lịch Nhật Bản, Bara. Khi chúng tôi ăn tối cùng nhau, cho dù Bara có đầy đủ đến đâu, nếu anh ấy ăn cơm với bữa ăn của mình, anh ấy đã ăn một bữa ăn thích hợp. Giống như anh ta có hai cái bụng. Nếu dạ dày của anh ta không được cho ăn, anh ta vẫn đói, và anh ta phải đi nấu cơm ngay cả sau khi ăn một bữa tối lớn với thịt và khoai tây. Không quan trọng bữa ăn lớn như thế nào. Nếu anh ta không có cơm, anh ta không hài lòng. Sâu bên trong bản thể của chúng ta, chúng ta có một dạ dày bên trong cần thức ăn tinh thần. Chúa Giêsu phán, “Ta là bánh của sự sống”. Ngài là người lấp đầy cái “dạ dày tinh thần” trống rỗng. Nếu Chúa đã nói chuyện với một người Nhật, có lẽ, Ngài có thể đã nói, “Ta là cơm của sự sống”. Chỉ có Chúa Kitô có thể lấp đầy dạ dày tinh thần của chúng ta. Ngài là chế độ ăn kiêng chủ yếu của linh hồn, Đấng lấp đầy khoảng trống sâu thẳm trong chúng ta.

Ở đây trong đoạn Kinh thánh trên (câu 35), chúng ta có bản chất làm thế nào để trở thành một Cơ đốc nhân và có sự trống rỗng trong lòng chúng ta. Đó là đến với con người của Chúa Kitô và ăn mừng cuộc sống của Ngài trong ý nghĩa thiêng liêng, tin tưởng hoặc tin tưởng vào Ngài. Trải nghiệm ăn bánh này không phải là nói nhiều về vết cắn một lần trong đời, như khi mời Chúa Kitô vào cuộc sống của một người và được tái sinh, nhưng hàng ngày ăn mừng Chúa Kitô, được thay đổi thành hình ảnh và sự giống nhau của Ngài khi chúng ta sống vì Ngài.

Việc ăn man-na mỗi ngày của người Do Thái ở nơi hoang dã chỉ là một bức tranh về thực tại tương lai mà Chúa Kitô sẽ đặt lên bàn tâm linh cho chúng ta. Sứ đồ Phao-lô nói như thế này: **Chúng ta ai này đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh. (2 Cô-rinh-tô 3:18)**. Chúng ta được biến đổi bên trong khi chúng ta nuôi dưỡng tinh thần vào Chúa Kitô và thích hợp (cho một người sử dụng) Sức mạnh và cuộc sống của Ngài giống như một nhánh từ cây nho lấy sự sống từ chính gốc cây nho. Sử dụng phép tương tự cây nho, Chúa Giêsu phán:

⁴ Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. ⁵ Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được. (Giăng 15:4-5)

Có một kết nối tâm linh mà Thiên Chúa tạo ra với chúng ta khi chúng ta được tái sinh và nhận được món quà miễn phí của cuộc sống mới trong Chúa Kitô. Thần của Thiên Chúa đến và sống trong chúng ta và giúp chúng ta duy trì mối liên hệ đó, một dòng chảy của đời sống tinh thần từ Thiên Chúa, duy trì cho mọi người cảm giác rằng tất cả đều tốt với nội tâm, tâm hồn của họ. Chúng ta có thể làm đau lòng Thánh Linh (Ê-phê-sô 4:30) và vì vậy trải nghiệm khoảng cách qua bất kỳ tội lỗi cố ý nào mà chúng ta phạm phải, điều này sẽ mang lại sự trừng phạt của Ngài (Hê-bơ-rơ 12: 8-10) khi một người cha tạo ra một người con trai, nhưng một khi anh em có tạo mối liên hệ đó với Ngài, anh em sẽ không bao giờ đói và sẽ không bao giờ khát (câu 35). Một khi tôi đến với

Chúa Kitô, tôi chưa bao giờ nhìn xa hơn. Tôi biết ngay rằng đây là thứ tôi đang tìm kiếm. Con đói và khát khao bên trong của tôi đối với Chúa đã được lấp đầy, và anh em cũng có thể như vậy, nếu nó đã không có. Nhà bình luận R. Kent Hughes nói điều này về Chúa Kitô là bánh của sự sống:

Có một số điểm tương đồng giữa man-na và Chúa Giêsu, Bánh của sự sống. Man-na đã tiêu biểu cho Chúa Giêsu, vì nó có màu trắng như tuyết rơi, giống như Chúa Kitô không tì vết hay bất toàn. Man-na cũng có thể sử dụng được. Đó là một trong những ưu điểm chính của nó. Khi một người đàn ông đi ra ngoài trại để thu thập nó, anh ta có một lựa chọn. Anh ta có thể giẫm lên nó hoặc anh ta có thể nhặt nó lên. Chúng ta có thể bước đi trên Chúa Giêsu hoặc chúng ta có thể coi Người là Chúa Cứu Thế của chúng ta. Nói cách khác, Kinh thánh nói rằng Chúa Giêsu có thể là một hòn đá tảng hoặc một khối vấp ngã. Cách chúng ta đáp lại Ngài làm cho tất cả sự khác biệt.

Sức mạnh của Chúa

⁴¹Nhưng vì Ngài đã phán: Ta là bánh từ trên trời xuống, nên các người Giu-đa lăm bằm về Ngài, ⁴²mà rằng: Ấy chẳng phải là Giêsu, con của Giô-sép, mà chúng ta đều biết cha mẹ người chẳng? Vậy, thế nào người nói được rằng: Ta đã từ trên trời mà xuống? ⁴³Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Các người chớ lăm bằm với nhau. ⁴⁴Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau. ⁴⁵Các sách tiên tri có chép rằng: Ai nấy đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng ta. ⁴⁶Ấy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đấng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đấng ấy đã thấy Cha. (Giăng 6:41-46).

Khi Chúa Giêsu nói với họ rằng Ngài đã từ trên trời xuống (v. 38) để làm theo ý của Thiên Chúa, họ bắt đầu lý luận và thì thầm với nhau về thời thơ ấu của Ngài ở Nazareth khoảng bốn mươi dặm từ Capernaum. Một số người trong số họ, có lẽ, biết cha và mẹ của Ngài. Làm thế nào Ngài có thể nói rằng Ngài từ trời xuống? Phản ứng của Chúa Giêsu là nói về sức mạnh về Thần của Đức Chúa Trời. Ngài có ý gì khi phán, “**Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta?**” (câu 44).

Ở tuổi thiếu niên và tuổi đôi mươi, tôi có nhiều câu hỏi về những bí ẩn trong cuộc sống, đặc biệt là một ngư dân thương mại ở bờ biển phía đông nước Anh, ví dụ, nhiều tình huống cận kề cái chết mà tôi trải qua. Các câu hỏi thường đến với tôi về việc liệu tôi có sống ngoài cái chết hay không, và cuộc sống đó sẽ như thế nào. Đói khát về phần thuộc linh của tôi tiến triển đến mức tôi tìm kiếm câu trả lời cho cuộc sống trong các tác phẩm triết học, nhưng nó không bao giờ thỏa mãn cơn khát thuộc linh gặm nhấm của tôi. Làm việc với cha tôi như một ngư dân thương mại cho phép tôi nghỉ làm kéo dài, miễn là tôi có người có kinh nghiệm làm việc cho tôi. Tôi bắt đầu du hành và tìm kiếm Phật giáo và Ấn Độ giáo trong một vài năm, một năm, nghĩ rằng những tôn giáo đó sẽ thỏa mãn sự khao khát của tôi đối với mảnh ghép còn thiếu của trò chơi ghép hình của cuộc đời tôi. Một cái gì đó bị thiếu, và bất kể tôi đi du lịch đến đâu, nó đều lảng tránh tôi.

Tôi cũng đi du lịch đến Châu Âu, Châu Á và Bắc Phi, cuối cùng cũng đến Hoa Kỳ và Nam Mỹ. Tôi đang tìm kiếm sự thật và lấp đầy khoảng trống trong trái tim tôi. Bất cứ khi nào những suy nghĩ về việc tìm kiếm Kitô giáo đến với tôi, tôi sẽ ngay lập tức loại bỏ chúng vì niềm tin sai lầm của tôi rằng đó là tất cả về một người đã chết cách đây hai ngàn năm như một vị tử đạo. Kể từ

của linh hồn tôi đề nghị với tôi bất cứ điều gì ngoại trừ Kitô giáo. Tôi đã nghe nói rằng tất cả những gì người ta phải làm là tin tưởng, nhưng điều đó quá đơn giản đối với tôi! Tôi nghĩ rằng câu trả lời cho sự khao khát sự thật của tôi là tôi đã phải làm việc chăm chỉ để có được nó, tức là, nó phải đạt được.

Tôi nghĩ, một lần nữa sai lầm, rằng nó sẽ phải tốn kém hoặc là phải xa! Khái niệm trở thành một người thuộc linh của tôi bắt đầu cảm thấy như một mục tiêu không thể đạt được, nhưng khi tôi bắt đầu đọc Kinh Thánh, Chúa Giêsu đã trình bày những sự thật mà một đứa trẻ có thể hiểu được. nó đơn giản đến thế ư? Chỉ cần tin rằng, ngược lại với tất cả những gì tôi đã học được về cuộc sống cho đến thời điểm đó. Vấn đề của tôi là tôi đã không biết Chúa là người như thế nào, tức là Ngài là Người yêu thương và Người cho đi, và Ngài là Người duy nhất có thể thỏa mãn cơn đói của tâm hồn tôi, và của anh em, vì Ngài là Bánh từ trên trời.

Chỉ sau khi tôi đến với Chúa Kitô, tôi mới nhận ra rằng Thần của Chúa đã kéo tôi theo, và đó là lý do tại sao tôi có một khao khát nội tâm sâu sắc như vậy. Ở đây, cách mà Chúa Giêsu mô tả sức mạnh này:

Phàm những kẻ **Cha cho ta sẽ đến cùng ta**, kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu (Giăng 6:37).

Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau. (Giăng 6:44).

Khi anh em đến với Chúa Kitô (nếu anh em là Kitô hữu), đó là vì anh em bị lôi cuốn theo một cách nào đó. Đó có thể là một người bạn mà cuộc sống của họ có vẻ khác biệt. Đó có thể là một thông điệp mà bằng cách nào đó để trở thành rõ ràng một cách sâu sắc. Có lẽ, đó là sự không hài lòng sâu sắc về điều mà chúng ta đã nói về. Nó cũng có thể là một cuốn sách mà anh em đọc trong đó một câu nào đó bị mắc kẹt và kẹp chặt anh em như một cái móc; nó mắc kẹt rất nhanh trong tâm hồn anh em và đó chỉ là vấn đề "quay cuồng" với Chúa Kitô. Đây là tất cả những mảnh vỡ của bằng chứng về Thần của Thiên Chúa tại nơi công việc, đưa bạn đến với Chúa Kitô, để anh em có thể nhận được món quà của Thiên Chúa gửi vào anh em. Trong câu 45, một lần nữa Chúa Giêsu mô tả cách thức Thiên Chúa hoạt động theo cách này: "**Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng ta.**" (câu 45).

Câu hỏi 3) Chia sẻ kinh nghiệm của anh em với nhau về sức mạnh thu hút của Chúa. Chúa Kitô đã thu hút anh em như thế nào? Làm thế nào có những suy nghĩ ban đầu của anh em về Thiên Chúa thay đổi theo thời gian?

Ăn thịt Chúa Kitô và uống máu của Ngài

⁴⁷ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ ai tin thì được sự sống đời đời. ⁴⁸ Ta là bánh của sự sống. ⁴⁹ Tò phụ các ngươi đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. ⁵⁰ Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. ⁵¹ Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta. ⁵² Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lẽ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? ⁵³ Đức Chúa Giêsu bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả

thật, ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. ⁵⁴ Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. ⁵⁵ Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. ⁵⁶ Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. ⁵⁷ Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy. ⁵⁸ Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. ⁵⁹ Đức Chúa Giêsu phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. (Giăng 6:47-59).

Thật là một tuyên bố khó khăn đối với người Do Thái, không có gì lạ khi nhiều người trong số họ quay lại từ việc theo Ngài vào thời điểm đó (câu 66). Là một quốc gia, Thiên Chúa đã cấm họ uống máu (Sáng thế 9: 4; Leviticus 7: 26-27), vậy làm thế nào để chúng ta diễn giải câu nói này? Có những người cho rằng họ có quyền biến đổi bánh và rượu theo nghĩa đen thành thân thể của Chúa Kitô và máu của Ngài, nhưng điều này có đúng không? Chúng ta nên coi đây là một tuyên bố theo nghĩa đen hay một tuyên bố tâm linh? Chúa Giêsu giải thích khá rõ ràng rằng Ngài đang nói về phương diện tâm linh. Ngài phán với họ, “Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. (Giăng 6:63).

Chúng ta không có vấn đề gì khi hiểu Chúa Giêsu khi Ngài nói với người phụ nữ Samari tại giếng ở Sa-ma-ri, tức là khi Ngài đang nói về nước mà Ngài sẽ ban, Ngài đã nói về Thần của Chúa (Giăng 4: 13- 14). Tại sao chúng ta nên nghĩ theo nghĩa đen về việc ăn thịt và uống máu của Ngài? Khi Ngài phán, “tôi là gốc nho” (Giăng 15: 5) hay, “ta là cửa của chiên” (Giăng 10:7), tôi không tin trong một phút rằng Ngài đang nói theo nghĩa đen. Ngài đang nói bằng ngôn ngữ hình ảnh. Con chiên Vượt qua, là một kiểu cái chết hy sinh của Chúa Kitô, phải được dùng hoàn toàn và không còn lại gì cho buổi sáng (Xuất 12: 9-10). Ăn thịt của Ngài và uống máu Ngài đang nói về cuộc gặp gỡ hoàn toàn với Chúa Giêsu. Chúng ta phải phù hợp với Chúa Kitô (Để sử dụng cá nhân của chúng ta). Không có chỗ cho sự nửa vời với Chúa Kitô. Người phải từ bỏ mình đi (Lu-ca 9: 23-26).

Vào thời điểm Ngài nói những lời này, nó gần với thời điểm Lễ Vượt Qua (Giăng 6: 4). Là một người trong Lễ Vượt Qua là ăn tất cả các con chiên, theo cách tương tự, chúng ta phải nuôi dưỡng tinh thần con người của Chúa Giêsu, Bánh Sự Sống và sự hoàn thành đích thực của Con Chiên Vượt Qua của Thiên Chúa. Giống như chúng ta dùng bánh mì và rượu vang và lòng tốt của máu được ăn để mang lại dinh dưỡng cho mọi bộ phận của cơ thể, vì vậy, tham gia vào cuộc sống của Chúa Kitô trong ý nghĩa tâm linh là cho phép Lời và cuộc sống của Ngài chạm đến mọi khía cạnh của đặc điểm chúng ta. Nó liên tục được lấp đầy và kiểm soát hàng ngày bởi Thánh Linh của Ngài, sống cho Ngài chứ không phải cho chính anh em.

Kinh thánh rõ ràng về những gì xảy ra với chúng ta khi chúng ta hiến mạng sống mình cho Chúa Kitô. Sứ đồ Phao-lô đã viết, “**Vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời**” (Cô-lô-se 3: 3). Cách duy nhất để có sự sống vĩnh cửu là tham gia Bánh của Sự sống, chế độ ăn kiêng chính của Cơ đốc nhân. Điều này đòi hỏi các bước triệt để từ bỏ quyền sở hữu cho chính mình, và tất cả những gì anh em có. Isaac Watts, tác giả bài thánh ca Kitô giáo, cho biết, Là toàn bộ lãnh vực của thiên nhiên, đó là một sự cống hiến quá nhỏ bé; Tình yêu thật tuyệt vời, thật

thiên liêng, đòi hỏi linh hồn tôi, cuộc sống của tôi, tất cả của tôi. Anh em có Ngài không? Và Chúa Kitô có anh em không?

Sau khi lang thang khắp thế giới, đói và khao khát một thứ gì đó để thỏa mãn khát khao bên trong của tôi, cuối cùng, ai đó đã ngồi xuống với tôi và giải thích Tin Mừng, tức là Chúa Giêsu yêu anh em và tôi, và Ngài đã chết thay cho chúng ta. Cuối cùng tôi đã hiểu rằng Chúa không giận chúng ta. Đó chỉ là một chiến lược của Sa-tan để giữ chúng ta khỏi Đấng Christ Sự hấp dẫn của chúng ta là để đến với Ngài, tin vào Tin Mừng và được thay đổi hoàn toàn bên trong. Chúng ta phải tiếp nhận Ngài vào chính bản thể của chúng ta và nuôi sống Ngài trong suốt quãng đời còn lại, bắt đầu từ điểm tin và tiếp nhận Ngài. Tôi đã chấp nhận Chúa Kitô lần đầu tiên tôi giải thích cho tôi và tôi chưa bao giờ đói khát kể từ đó. Cuộc sống vĩnh cửu này, chúng ta được ban cho bắt đầu khi thực hiện bước đức tin đó. Chúa Giêsu không thể nói rõ hơn về điều đó hơn khi Ngài đưa ra tuyên bố này:

Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ ai tin thì được sự sống đời đời. (Giăng 6:47).

Cầu nguyện: Lạy Cha, cảm ơn Ngài đã ban Con của Ngài Bánh Sự Sống. Bây giờ con đến với Cha và giao phó cuộc đời con vào bàn tay có khả năng của Ngài. Con từ lối sống trống rỗng của mình và tin vào tin mừng rằng Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, đã chết ở nơi con và Ngài đã trả món nợ tội lỗi của con để con có thể nhận được món quà của sự sống đời đời. Hôm nay con nhận được món quà của Sự sống đời đời và Bánh Sự sống đời đời cho linh hồn con. Amen.

Keith Thomas

Website: www.groupbiblestudy.com

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com